

Glas zvonov naj se razlega po naši dolini, naj pozdravlja naše brate Hrvate in Kranjce in moramo še enkrat izreči: Bog povrni vsem darovnikom! S.

Gospodarske stvari.

Nekaj o rojenju bučel.

Vse, kar so bučelarji letos v marcu na svoje bučelice stavili, vsa upanja šla so jim po vodi, kajti po znanem pregovoru »brezen je desetkrat na dan jezen« ravnal se nam je tudi letošnji april. Še bolj pa bi se te besede smele obračati na sedanji, spomladni mesec, na majnik, od katerega smo toliko pričakovali, a on se je skujal ter se nam jako slabo obnaša; on zasluži prav za prav ime svojega prednika. Verjetno je torej, da se pri takem vremenu marsikateri bučelar le z nevoljo ozira na svoj ulnjak, na svoje bučele, ki bi imele skoraj rojiti, a še ne morejo. Ne ostane torej nič drugega, kakor pridno polagati bučelam, da se žive ohranijo. Prihodnji mesec se bodo že živele o turški detelji in akaciji. Kar nič se nima tudi oni pritoževati, čegar bučele bodo prišle do lipovega cvetja, pač pa oni, ki nima na daleč okrog drugega, kakor travo in cvetlice na travnikih, kajti te se pokosé in bučele so brez vse hrane. Pred vsem pa je treba skrbeti, da imajo bučele tudi ob takem času obilno hrane, zdaj, ko jim je vreme in narava nemila. Boljšo hrano ko imajo, prej bo roj pri hiši, prej trotovi lončki postavljeni in sezidani. S takim umetnim krmljenjem se dajo bučele tako rekoč premotiti in zaležejo se večji zarod, kakor če bi se na prostem, po travnikih pasle. — Kedar je v panju vse pripravljeno in sezidano, kedar ima toliko prebivalcev, kolikor jih najde v njem prostora in kedar je ves vosek pokrit z medom ali bučelno klajo in z zalego: tedaj so bučele sposobne, pripravljene za rojenje. Zatorej je dobro, če ni prazen prostor v panju prevelik, ker ga tem hitreje napolnijo. Podrezavati ni varno, boljše je, da bučelar zaleganje pospešuje in tako bučelam pomaga, da je panj prej poln. Dokler niso trotne celice pokrite, ne najdeš še nobene matične kletke, nobenega zaroda in čas rojenja še ni blizu, akoravno bučele pri izhodu na prosto silijo. Ko pa so trotni lončki zamašeni, tedaj ni več rojenje daleč, če je namreč vreme za to. Prav lahko se spozna, če so bučele že pripravljene za rojenje ali še ne. Navadno stiskajo se pri vhodu v panj, ko se pa mislijo ločiti od starega svojega stanovanja, tiščijo kar vse na enkrat v panj, a v kratkem so zopet na prostem, bogato obložene in preskrbljene s strdijo, s katero se bodo prihodnje dneve hranile. Ako je že kaj trotov, so ti v takem času nenavadno živi in gibčni. Prej, ko se bučele napravijo na pot, oprasti se matica vseh jajec, ker bi ne mogla z njimi vred se vzdigniti v zrak. Le malo bučel se zadnje dni pred rojenjem poda na prosto, si živeža iskat, večina jih ostane doma ali vsaj blizu doma. Ko pa so pripravljene, silijo ena čez drugo iz svojega starega stanovanja in čuje se nek poseben čuden glas. Na to letajo po zraku, se prekopicavajo, kakor pijane, plešejo svetovski ples, padajo čestokrat na tla, a zopet se vzdignejo in kmalo jih zmanjka, kajti čez četrte ure se že naselijo na veji kakega drevesa ali pa na kakem grmu v podobi velikega grozda.

Taki roji štejejo po 25 do 30 tisoč bučel s staro, prejšnjo matico. Kjer je prva truma obsedela, tam tudi poznejši roji radi ostajajo. V kakih 10 dneh že sledi prvemu roju drugi, ki ima mnogo mladih kraljic pri sebi. Ko je drugi roj odletel, naj se v panju troti pomorijo, ker so jedino svojo nalogo že spolnili in zdaj le še bučelam hrano jemljejo. Na ta način prihrani si gospodar

precej medu. Nekaj dni prej, ko se mladi roj pripravi na pot, sliši se v panji posebno čudno »petje«, podobno kvakanju. Kakor hitro je namreč prva mladih matic dorasla, predre pokrov svoje ječe ter počne nekako peti. Ta glas nekolikrat ponovi in ker ne dobi odgovora, vé, da sme na beli dan. — Ne traja dolgo in že se oglašajo druge, včasih le malo minot mlajše matice z istim glasom. A tem odgovarja mogočno in samovlastno prva, najstarejša, češ: tukaj sem jaz kraljica. Mladim seveda glas ni dovolji, ker vedo, da jim gre za glavo, ako bi se predrznile v panju prikazati. Vse to se nekaj dni ponavlja in potem se odpravi najstarejša, prvorojena mladih kraljic s celim rojem iz panja. Ko znotraj vse potihne, prilezejo tudi ostale kraljice, tekmičice prve, na dan, ki so se morale doslej skrivati, se zmešajo zunaj uljnaka s tovaršicami in odrinejo z njimi vred. Tako pride, da najdeš po 25 in več matic pri enem roju. A tem ni odločeno, da bi se kedaj kraljevanja ali vsaj življenja razveseljevale, kajti brz, ko se roj ulovi, izvolijo ali izberejo si bučele jedno in le jedno kraljico, ki vse druge raz prestol pahne, kajti vse tovarišice morajo mlado svoje življenje dati.

Sejmovi. Dne 5. junija pri M. D. v puščavi. Dne 5. junija pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu, v Mariboru, v Rušah, na Tinskem in v Slov. Bistrici. Dne 6. junija na Bregu v Ptui.

Dopisi.

Iz Savinjske doline. (Nedelja.) Dandanes se posebno slabo izpolnjuje tretja božja zapoved; praznik je svetejši, greh se dela grdejši; ne samo po mestih, ampak tudi v prijazni naši zeleni domovini se je vže vtihotapila ta ostudna razvada. Razna dela se izvršujejo, akoravno niso neobhodno potrebna, tudi trgovine, krčme so ravno tako odprte, kakor ob delavnikih. Nikakor se to ne spodobi. Kratko je, kar razveseljuje, večno pa, kar muči: oj slepa neumnost, luščino minljivega, pa grešno veselje više ceniti, kakor neskončno morje nebeskega veselja! »Šest dni delaj, sedmi dan počivaj, ti in tvoja obitelj!« tako zapoveduje Bog. Ni pa še pravo posvečevanje nedelj, če se težkega dela varuješ; dolžnost je pobožno biti navzoč pri sv. maši. Zakaj pa bi še o delavnikih zahajal v cerkev? Tako zaničljivo je nagovoril poredni mož; odgovor pa je dobil: vole sem kupil... oženil sem se! — Eno leto sem občeval s Št. L., premožnim tovarnarjem, bil je po imeni kristjan, domačin, pa sv. maše se ni udeleževal, zaničljivo je dostikrat rekel: bom pa kateri stari ženkici desetico daroval, da bo za-me molila; tudi svojim poslom je obilno dela nalašč v nedeljo nakladal! Iz božjih zapovedij se je norčeval. Ali velikokrat se prigodi, da Bog kmalu kaznuje: tako je tudi tega prevzetnega nemčurja. Vse njegovo imetje s tovarno vred je bilo kmalo prišlo na boben. Sedaj mora se s svojo obitelji v veliki revščini po svetu potikati. Več enakih dogodkov žalostnih bi še lahko navedel. Ako se spačenih rečij radi privadimo, zakaj pa svetih ne? Če tudi bi ne bila navada, pa se lahko vpelje: lepa navada naj se vselej vsprejemlje, razvada pa vselej odpravlja! Skupno izpolnjujmo vse zapovedi, potem nas bo obvaroval dobri Bog raznih nadlog. Obilne sedanje skušnje nas učijo, da brezvspešno se trudi, če ni božji blagoslov vmes iz svetih nebes.

Iz Kostrivnice. (Veselo) je bilo pri nas dne 14. maja: tukajšnje bralno društvo obhajalo je prvo svojo besedo, ki je ob enem bila tudi prva narodna veselica v Kostrivnici. Še veličastni oče Boč se je menda veselil tega dneva ter zadovoljno gledal na množico

ljudstva, ki je od vseh stranij prihitelo, da se vdeleži te veselice. Prijetno so nas iznenadili vrli Šmarijčani, ki so nas v precejšnjem številu počastili; med njimi je bil tudi velezaslužni poslanec slovenski g. dr. Jurtela. Bodi njim najsrčnejša zahvala za njih ljubezniv obisk, ki nam priča, da z veseljem opazujejo, kako se tudi Kostivnica probuja iz dolgoletnega narodnega spanja. No — veselice ne bom natančneje opisoval; samo toliko bodi povedano, da je petje, govor in deklamacija zbranim ljudstvu tako ugajala, da je z največjim zanimanjem in navdušenjem poslušalo. Ko se je pred dvema leti ustanovilo bralno društvo, so se nekateri posmehovali, češ, saj ne bote nič opravili ter se kmalo zopet razdružili; ali dne 14. m. m. so se lahko prepričali, koliko se more doseči z združenimi močmi — in splošna je bila želja, da bi bralno društvo kmalu zopet priredilo enako veselico. Nekateri so tudi dejansko pokazali svojo zadovoljnost z veselico s tem, da so pristopili kot udje bralnemu društvu. Le tako naprej, Kostivničani, pridružite se našemu društvu, da bode rastlo in krepko postalo in potem bomo po vaši želji kmalo priredili drugo besedo.

Iz Cirkovske okolice na Dravskem polju. (Šola.) Po celem svetu stavijo šole, iz dna nove, ali pa stare povekšujejo. Tudi pri nas hoče biti tako; pretesno je šolsko poslopje, ker se število otrok vedno množi; zaradi tega je šolski svet dne 29. aprila t. l. uradno preiskoval, kako da bi se v šoli gnječa odvezala. Ni bilo dokaza, na katero stran bi staro šolo povekšali: da na šolski vrt, zmislil si je v zadnje šolski svet ali ta spada že pod občino Drgonja vas; ondi se torej naj iz dna nova šola postavi in tako se je tudi sklenilo. In kaj velja o tem sklepu? Da res visi pod kapnico »nemške« krvi. O da bi jih še v pravem času pamet srečala, sicer pride — nemški sulverin do naše šole.

Iz Braslovč. (Občni zbor pevskega društva.) Dne 7. maja imelo je Braslovško pevsko društvo svoj prvi občni zbor, katerega se je vdeležilo precej veliko število, prijateljev in prijateljic petja in pevskega društva. In sicer bil je najprej pozdrav na vse došle od g. predsednika Fr. Šporna, nadalje je imel tudi omenjeni gospod predsednik prav nepričakovano mičen govor, katerega so glasni živioklici odobraval. Zatem so tudi vlč. gospod dekan Mat. Stoklas zgovorili lepe nazdravice, odbornikom in vsemu novemu pevkemu društvu. — Po napitnicah začelo se je vpisovanje novih izvršujočih in podpornih udov. Vpisalo se je izvršujočih udov 47, podpornih 26, kar je za začetek že precejšnje število. Med tem so nas pa naši domači pevci prav vrlo razveseljevali z mičnimi narodnimi pesmami. Za to jim bodi tudi hvala, kličem vam pa tudi jaz gromoviti trikratni živio! Bog vam daj tudi naprej tak uspeh, da bi nas vedno razveseljevali z lepim, vbranim petjem! Čast vam in celi župniji! Držimo se pa vedno gesla: »Vse za vero, dom in cesarja!«

Iz Žalca. (Podružnica) sv. Cirila in Metoda ima na sv. Rešnega telesa dne 1. junija svoj občni zbor, v prostorijah gostilne gospoda Janeza Hausenbichler-ja v Žalcu. Začetek ob 3. uri popoldne s sledečim v sporedom: 1. Pozdrav došlih, 2. poročilo o delovanju društva, 3. slavnostni govor, 4. pobiranje letnine, sprejem novih udov, 5. volitva novega odbora, 6. volitev odposlancev za glavno zborovanje. Po zborovanju prosta zabava, pri kateri svira Šmarijska godba. K obilni vdeležbi vljudno vabi odbor.

Od Sv. Ane v Slov. goricah. (O zavarovanju.) V idilčni župniji naši sta pred nekim časom pogorela dva posestnika, ki sta bila zavarovana pri »Concordiji«, jeden s svoto 500 gld. in to samo za strehe; ali kako mu je ta mnogohvalisana zavarovalnica vcenila

odškodnino? Cenila mu je namreč tudi spodnje dele n. pr. okna, vrata itd. ter potem dala samo 350 gld. Ni to vnebovpijoča krivica? A kar je spodnjega dela pogorelo, na to se ni oziralo! Drugi je imel zavarovano za 700 gld. a ona mu je izplačala tudi, kakor slišim, malo svoto. Tukaj vidimo, kaki prijatelji so Nemci. Jednako je lani storila Graška zavarovalnica s Tomažem Ornikom v Šicah, ko mu je izplačala premalo svoto. Zatoraj ne hodite nemškim, osobito nemškutarskim agentom na limanice, dajte si rajši zavarovati pri katoliški »Unio« ali pa pri domači zavarovalnici »Slaviji«, ki je na vse strani poštena banka in točno ter redno izplačuje odškodnine, tudi pri tem se ravnajte po geslu: »svoji k svojim!« —k—

Iz Murskega polja. (Čast, komur čast.) Prejeli smo dopis, s katerim smo prošeni, da pojasnimo dopis v »Sl. Gospodarji« št. 21, iz Murskega polja, v katerem se h koncu hvali načelnik požarne brambe Veržejske, Martin Ostrc, ker je dopisnik tistega dopisa bil slabo poučen. — Ker je tukajšnje ljudstvo nezadovoljno z omenjenim dopisom, moramo dostaviti, da je bil deloma neresničen, ker se se dozda M. Ostrc nikjer ni skazal narodnega moža; dosti pa je storil proti narodnosti. Odkar je načelnik požarne brambe, še nikdo ni slišal slov. poveljevanja, dasi so se minolo leto pod tistodobnim načelnikom dosti vadili v materinem jeziku, dokler ni pripihal nemški vetrič iz Radgone, ter jim slov. povelja odnesel dalje proti jugu. Dopisnik piše na dalje, da se nadeja, da bo M. Ostrc strl nemčurski kači ostudno glavo; mi pa rečemo, da jo vedno gladi in boža, kakor mlado ovčico. Toda ni še zamujeno! Čas je še, da omenjeni načelnik spozna svojo zmoto, in pride na pravo pot spoznanja; ne pa, da ob vsaki priložnosti deluje zoper tamošnje narodnjake, kateri se ga dozda niso vstrašili in ze ga tudi zanaprej ne bodo.* Toliko za danes; ako pa razmere tako nanesejo, v prihodnjici več!

Od Sv. Ane v Slov. goricah. (Odgovor.) Vendar se je oglašil nadležni kucez iz pravega gnjezda, kjer prav za prav tiči ter piše v Mariboržanko, v evangelije nekaterih Lenartskih »purgarjev«, zlobne, za vsacega katoličana žaljive dopise. Slovenec pravi, da pod solncem nič dolžno ne ostane. Branil sem sv. katoliško cerkev, nje načela in častito duhovščino, misleč, da ga poboljšam, a pijanec se spreobrne, kadar se v jamo zvrne, pravi slovenski predgovor in menda tudi nemški, kar oni čenčoč v Sp. Žrjavcih gotovo zna. No, smejati se moram, kakó se revček jezi, da »Slov. Gosp.« ne mara njegovih čenč, saj presedajo že bralcem »Mariboržanke«. Posebno se je razkoračil s svojo znano, učeno modrostjo v 37. šte. tetke »Mbg.«, ali ni pomislil, da vsi nismo z ono veliko žlico segali v skledo modrosti, kakor on; ter mi našteva nekaj ljubeznivosti. No, kaj pa mu je njegova modrost k pridru? Niti Lenartski »purgarji« ga menda veliko ne marajo; ko bi mislili na-nj, vzeli bi ga gotovo v kak kot za »nemškega« pisarja, takrat bi gotovo ne imel časa blatiti katoliške cerkve, čije udje so bili njegovi stariši in tudi on; njemu pa je vera in nebesa — postranska reč. Sosed, boljše je, če se podate z metlo k Sv. Lenartu, ter tam pometate nek prostor, drugače si bo gotovo g. odvetnik, ki ima veselje Slovincem nagajati, v smetji nogo polomil! Kar se moje osebe tiče, v kratkem! Da sem ob svojem času sveče užigal, to si, g. sosed, štejemo v veliko čast, ker boljše je sv. katoliški cerkvi služiti in jo braniti proti zlobnim dopisom, kakor pa jo grčiti v liberalnih listih. Kaj misli z letom 1890, ni mi prav jasno, ali misli moje dopise? Spisal sem res, akoravno nisem zajemal v visokih šolah modrosti, kakor on, nekaj slo-

*) Obeje tudi mi upamo! Ured.

venskih knjig; rad se ne hvalim, ali rečem, da so moje delo hvalili razni slov. listi in tudi privatno sem dobil od raznih gospodov pohvale; tega pa nočem, da bi me »Mariboržanka« hvalila, rajši vem in veliko zadostenje mi je, če me šteje ona za »schmierer« in to lahko, saj je ona revka še večja — mazača. Kar se pa tiče one živali, na kateri je naš Gospod nekaj jezdil, me prav veseli njegova opazka, da vem, da se v tem srečava z Žrjavsko čenčo. Slov. mazač.

Iz Vitanja. (Šulverein, sadjereja.) V naši šoli se premalo nemškutari, zato si hočejo »nemski« Vitanjčanje postaviti tudi popolnoma nemško »šulvereinsko« šolo. Vsled tega so bili v petek, dne 12. maja pozvani vsi stariši iz trga in vasi na občinski urad, kjer bi naj izpovedali, v katero šolo hočejo vpisati svoje otroke. Pri tej priliki so pa naši nemškutari tudi prav dobro pokazali svojo navadno surovost. Vse svoje moči so napeli, še svojega »tekočega« prijatelja so si na pomoč vzeli, da so bili srčnejši in kadar je kdo omahoval in premišljeval, so za njegovim hrbtom kričali: »dajč, dajč«, tako da jih je moral okrajni glavar ostro posvariti. Obžaljevanja vredni so oni stariši, ki se dajo premotiti od par visoko letečih mogočnjakov, kakor bi ti izpod plašev same cekine trosili nad Vitanje. Pride čas, ko se bo le zapovedalo, za šolo »plačaš, pa greš«. — V nedeljo, dne 14. maja prišel je k nam sadjerejski učitelj, g. Bele, ter nas je s svojim poukom jako zadovoljil in bomo zdaj gotovo po njegovih nasvetih ravnali, da bo od sadja tudi dosti koristi. Po hribih je zdaj vse drevje v najlepšem cvetu in pričakujejo obilo sadu. Bog daj!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličastvo svitli cesar so vsprejeli v soboto opoldne delegaciji ter so prijazno nagovorili blizo vse delegate, samo troje mladočeške poslance so popolnoma prezrli, ne brez pomena. — Za prihodnje leto tirja minister za državno vojaštvo 41 milj. več, kakor doslej. — V mestni svet na Dunaji so bile v ponedeljek volitve in so voljeni iz večine liberalci, samo dr. Lueger, vodja meščanske stranke, je zmagal ter pride torej v mestni svet. Mož ima »oster jezik«.

Češko. V Pragi je trgovaška zbornica izvolila dr. Forta, iz zmerne mladočeške stranke, za drž. poslanca, nemški trgovci niso volili, pač pa nekaj staroških. V avstrijski delegaciji so štirje mladočeški poslanci, toda niso v nobenem odseku, to pa je, po njih misli, preziranje češkega ljudstva; drugi pa sodijo, da je to že preziranje, pa ne češkega ljudstva, ampak mladočeških kričev.

Štajarsko. V nedeljo se je v Gradcu začelo posvetovanje obrtniškega shoda; vdeležuje pa se posvetovanja 60 zastopnikov obrtniških društev iz naše države. — Ker »Südmark« nima veliko veliko denarja na polaganje, nekateri pragermani pa iščejo le denarja od nje, zato so si že na vs križje in »baron« Pistor pri Sentilji v Slov. goricah ima svojo težavo, da se ostrese vseh, ki se držijo njega, ker ni groša, ali »baron« jih še tolaži, kolikor more ter jim kaže — na prazne žepe svoje.

Koroško. Dolgo se pripravlja mestni zastop v Celovci na električno razsvetlavo, ali nekateri pravijo celo, da iz take razsvetljave ne bode nič, ker jim hodi predrago. — Slov. posojilnica v Tinjah jako lepo, da si počasi, napreduje; lani je bilo v njej 10.721 gld. in 66 kr. prometa, združnikov je 83.549 pa je deležev. — V Beljak pride slov. telovadno društvo »Sokol« in to

je Nemcem neki izzivanje. Čudno, ali Koroško ni več pod c. kr. orlom?

Kranjsko. Volitve v zdravniško zbornico so se v Ljubljani izvršile Nemcem na srečo; ali zoper nje se ugovarja pri ministerstvu. — Vladno glasilo »Laib. Ztg.« dobi novega urednika dr. Noe, moža po volji barona Heina, ker je Nemec in liberalac od pet do glave. Slov. pregovor pravi: da »gliha vkup striha«, ali je tudi tukaj tako?

Primorsko. V Solkanu pri Gorici je izvoljen za župana A. Možetič, sin dosedanjega župana ter je vrl Slovenec, iredentovci so torej propadli. — Po Primorji se naleti semtertje na ponarejen denar, po 50 in 1 gld. Po dnevu se izpoznajo lahko, ne pa tako pri luči v noči. — V Trstu so bile v ponedeljek volitve v 4. razredu ter so voljeni sami iredentovci in če bode tudi v ostalih razredih tako, tedaj lahko vemo, kaki domoljubi so v tem mestu, ki živi na stroške cele države.

Hrvasko. Odkar je grof Khuen-Héderváry hrvaški ban t. j. namestnik kralja — Hrvati govorijo le o kralji, ne o cesarji — od tedaj je težko biti za urednika pri listu, ki ne hvali bana, kajti ali denejo list ali urednika ali oba pod kjuče, če stoji kaj v listu, kar ni banu po volji. Tako se godi sedaj listu »Obzor«.

Ogersko. V hiši magnatov t. l. v gosposki hiši državnega zbora so sklenili postaviti o ljudski šoli, pa tako, da se škofje še niti niso udeležili posvetovanja o njej. Lahko si torej mislimo, kaka da je ta postava. — Sedanje ministerstvo se imenuje sicer po predsedniku dr. Wekerlu, ali v resnici je ministerstvo pod papežem kalvincev — Kolomanom Tisza. Kar počenja dr. Wekerle, vse se suče le v po volji Tisza. Slabo znamenje!

Vnanje države.

Rim. Pri sv. očetu Leonu XIII. bode veliko konsistorije dne 15. junija in sv. oče imenujejo tistokrat nekaj kardinalov in nekoliko škofov za razne dele svetá. Kardinal Galimberti, doslej nuncij na Dunaji, preseli se začetkom junija v Rim, pri svitlem cesarji je vzel že svoje slovo.

Italije. Novo ministerstvo je gotovo, grof Eula je minister za pravosodje in Agliardi za državne finance; drugi pa so stari, staro bode pa tedaj tudi delovanje, veliko sreče ne bode za državo od njega. Kako pa tudi, saj tiči država v dolgih in je vsa v oblasti framasonov in njim je ljubo, če kralj ne more odkrižati se njih in pa judovskih pijavic.

Francija. V državnem zboru so sklenili postaviti, vsled katere ne more človek postati poslanec, ako ima svoje dohodke od države. To je sicer pametno, ali postava sega predaleč, ker šteje tudi take v to vrsto, kateri dobijo le kaj malega od države, n. pr. duhovniki, ki dobijo kje kaj iz ustanove, katero si lasti država, da-si do nje nima pravice.

Belgija. Nekaj časa sem je v tej državi mirno, tudi delavci ne razsajajo več v toliki meri, kakor je bilo nekoliko časa: njim so namreč dovolili neko pravico do volitev, ali človek ne zna prav, če bode ta pravica njim na korist ter se zdi že celo delavcem ta pravica dar, ki bolje, da bi ga ne bilo. V obče pa so pravice gledé na volitve lahko celo — krivice.

Anglije. Kraljica Viktorija stoji že visoko v letih in po vrhu je že tudi bolehná, sedaj biva v Firenci v Italiji. Kar pa človeka v tem veseli, je to, da uživa ona sploh v državi in tudi drugod veliko spoštovanje. V političnih rečeh pa kraljica nima večje veljave: tu velja volja ministrov, oziroma njih stranke, skorej vse.

Nemčija. Cesar Viljem II. si prizadeva zdaj največ za to, da pride v novi državni zbor taci po-